

- 1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*
Forslag til Lov om Forbud mod Indførsel af visse Varer.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Invalidrente.
- 3) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Aldersrente.

Mødet hævet Kl. 1⁴².

61de Møde.

Onsdag den 14. Januar Kl. 1⁴⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Indførsel af visse Varer.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2738).

Formanden: Denne Behandling kan kun med Tingets Samtykke finde Sted i dette Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 99 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Invalidrente.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3635).

Sagen sattes til Forhandling.

Hegelund-Lange: Formaalet med dette Lovforslag er at bringe Hjælp til dem, som paa Grund af Sygdom eller anden Aarsag er blevet ramt af en Invaliditet, som berøver dem i det mindste to Trediedele af deres normale Arbejdsevne. Denne Sags Forhistorie er saa kendt, at jeg ikke skal ofre mange Bemærkninger herpaa. Alle ved jo, at dens Oprindelse gaar helt tilbage til den første Samling efter Systemskiftet. Det var det daværende Medlem fra Vraa, det nuværende Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), som da med fuld Ret gjorde opmærksom paa, at medens vi i Danmark havde en god Ordning i Henseende til Sygeforsikring og en Ordning, som kom de gamle til Hjælp, saa var der et stort Omraade derimellem, hvor der ikke blev ydet Hjælp; det omfattede dem, der dels gennem kronisk Sygdom eller paa anden Maade gennem Invaliditet var blevet ude af Stand til at forsørge sig selv eller dem, overfor hvem der paahvilede vedkommende Forsørgelsespligt. Der blev saa nedsat et Udvalg til at overveje, hvorledes man skulde gaa frem med denne Sag, og i Kraft af dette Udvalgs Arbejde blev der nedsat den noksom berømte Alderdoms- og Invaliditetskommission, der igennem en meget lang Aarrække, fra 1903 til 1914, samlede et meget stort Materiale, som jeg paa ingen Maade mener, der kan kastes Vrag paa, men om hvilket man tværtimod med Rette vil kunne hævde, at det under alle Omstændigheder i høj Grad vil være til Nytte, naar dette Spørgsmaal skal finde sin forhaabentlig endelige Løsning, og vil kunne være til Nytte, ganske bortset fra, at man ikke naaede at komme til en enstemmig Betænkning, ja, ikke en Gang til en Betænkning, som rummede et virkeligt Flertal af Kommissionens Medlemmer, men kun forskellige indbyrdes uenige Mindretal.

Paa Grundlag af Arbejdet i denne Kommission var det saa, at Socialdemokraterne i 1917 privat indbragte et Lovforslag om en Invaliditets- og Alderdoms-